

Aktivní legitimace v exekučním řízení

Ten, kdo má pro vlastníka pohledávky pohledávku jen vymoci, není v exekučním řízení aktivně legitimován.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 1464/2008, ze dne 28.4.2010)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné Exek-Group spol. s r. o., se sídlem v P., zastoupené JUDr. V. Ř., advokátem se sídlem v P., proti povinnému P. S., pro 29 200,- Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 49 Nc 1599/2007, o dovolání oprávněné proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 8. 2007, č. j. 69 Co 343/2007-22, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění :

Městský soud napadeným usnesením potvrdil usnesení ze dne 22. 5. 2007, č. j. 49 Nc 1599/2007-15, kterým obvodní soud zamítl návrh na nařízení exekuce a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Odvolací soud dospěl stejně jako soud prvního stupně k závěru, že oprávněná není ve věci aktivně legitimována, neboť smlouva o inkasocesi č. 004/2007, ze dne 18. 1. 2007, není podle obsahu smlouvou o postoupení pohledávky podle § 524 zákona č. 40/1064 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „obč. zák.“), na základě níž by mohla oprávněná vymáhat pohledávku vůči povinnému namísto D. B., v jehož prospěch byl vydán exekuční titul. Podle obsahu smlouvy přešlo na oprávněnou jen právo pohledávku za úplatu inkasovat a poté inkasovanou částku bezprostředně převést na účet D. B. Odvolací soud posoudil smlouvu jako inominátní podle § 51 obč. zák, na základě níž nedošlo ke změně věřitele pohledávky.

Oprávněná v dovolání, jehož přípustnost opírá o ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) a odst. 3 zákona č. [99/1963](#) Sb., ve znění účinném do 30. 6. 2009 (dále též jen „o. s. ř.“), namítá, že oba soudy nesprávně posoudily obsah smlouvy. Postoupení pohledávky k inkasu není v § 524 obč. zák. výslovně upraveno, současně však postoupení práv z pohledávky není výslovně zakázáno, přičemž podle bodu 2 článku I. smlouvy vstupuje dnem její účinnosti oprávněná do všech práv postupitele (D. B.). Z toho jednoznačně vyplývá, že k postoupení pohledávky došlo a že oprávněná může po povinném pohledávku v exekučním řízení vymáhat. Uvedla také, že při vymáhání jiných pohledávek Obvodní soud pro Prahu 10 na základě téže smlouvy exekuci nařídil. Navrhla, aby dovolací soud zrušil usnesení soudů obou stupňů a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Dovolací soud o věci rozhodl podle občanského soudního řádu ve znění do 30. 6. 2009 (čl. II Přejížděných ustanovení, bod 12, zákona č. [7/2009](#) Sb.).

Dovolání je přípustné, protože směřuje proti rozhodnutí odvolacího soudu, které má ve věci samé po právní stránce zásadní význam (§ 237 odst. 1 písm. c/, odst. 3, § 238a odst. 1 písm. c/, odst. 2 o. s. ř., § 130 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti /exekuční řád/ a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon č. [120/2001](#) Sb.“), jenž je dán tím, že Nejvyšší soud se dosud nezabýval otázkou, zda je k vymáhání pohledávky aktivně legitimován ten, na něhož na základě smlouvy nepřešla pohledávka, ale jen právo pohledávku vymáhat vlastním jménem a na účet vlastníka pohledávky.

Jelikož vady podle ustanovení § 229 odst. 1, odst. 2 písm. a) a b), odst. 3 o. s. ř. (tzv. zmatečnosti), ani vady, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241a odst. 2 písm. a/ o. s. ř.), k nimž je dovolací soud – je-li dovolání přípustné – povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 věta druhá o. s. ř.), v dovolání namítány nejsou a nevyplývají ani z obsahu spisu, a protože jinak je dovolací soud vázán uplatněným dovolacím důvodem včetně jeho obsahového vymezení (§ 242 odst. 3 věta první o. s. ř.), je předmětem dovolacího přezkumu závěr odvolacího soudu, že oprávněná není ve věci aktivně legitimována.

Právní posouzení je nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Z § 36 odst. 2 zákona č. [120/2001](#) Sb. vyplývá, že ve prospěch jiného, než kdo je v rozhodnutí označen jako oprávněný, lze exekuci nařídit jen tehdy, je-li prokázáno, že právo z exekučního titulu bylo na něho převedeno.

K převodu práva může dojít na základě smlouvy o postoupení pohledávky podle § 524 obč. zák., jejíž podstatou je, že pohledávka přechází na nového věřitele, který je oprávněn ji vymáhat jako pohledávku vlastní.

Těmto požadavkům proto nevyhovuje takové smluvní ujednání, na základě něhož k převodu pohledávky dochází jen formálně, a to za tím účelem, aby ji postupník pro postupitele vlastním jménem, ale na účet postupitele, vymohl.

Z uvedeného tedy vyplývá, že ten, kdo má pro vlastníka pohledávky pohledávku jen vymoci, není v exekučním řízení aktivně legitimován.

V souzené věci bylo rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 10. 7 2003, č. j. 6 C 5/2003-19, žalovanému P. S. (povinnému) uloženo zaplatit žalobci D. B. 29 200,- Kč se 7,5% úroky z prodlení p.a. od 14. 12. 2001 do zaplacení a dále zaplatit na náhradě nákladů řízení 10 275,- Kč. Oprávněná uzavřela dne 18. 1. 2007 s D. B. smlouvu o inkasocessi pohledávek, na základě níž jí D. B. postoupil k inkasu svoje vlastní pohledávky, vlastníkem těchto pohledávek však nadále zůstal on. Oprávněná se zavázala za úplatu pro D. B. pohledávky vymoci a po vymožení jakékoliv částky ji neprodleně převést na jeho účet. Z obsahu smlouvy je zřejmé, že na oprávněnou pohledávka D. B. nepřešla, a proto není ani aktivně legitimována k jejímu vymáhání. S ohledem na obsah smlouvy pak na tomto závěru nemůže nic změnit ani znění bodu 2 článku I. smlouvy, podle něhož vstoupila oprávněná dnem účinnosti smlouvy do veškerých práv postupitele (D. B.), neboť se to vztahuje jen na vymáhání pohledávek oprávněného.

Lze uzavřít, že závěr odvolacího soudu, podle něhož oprávněná není v souzené věci aktivně legitimována, je správný; Nejvyšší soud proto bez jednání (§ 243a odst. 1 o. s. ř.) dovolání jako nedůvodné zamítl (§ 243b odst. 2, část věty před středníkem, o. s. ř.).

Další články:

- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)